

Boekbespreking van leesclub "De Omslag" op 28 juni 2016

Besproken werd het boek "Bij het vallen van de avond" van Michael Cunningham

Meningen:

Joke	niet boeiend, moeite met de hoofdpersoon, rare titel
Marne	mooie psychologische roman, prettig om te lezen
Janny	moeite met de kunstverhandelingen, taalgebruik niet zo mooi, waardering voor de filosofische kant
Ariane	thema goed, modern westers levensgevoel, geen pakkend verhaal, ontknoping boeiend
Gerda	mooi verhaal, eind loopt goed af, maar teveel over kunst
Wil (niet aanwezig)	moeite met de inhoud, 3(!) x opnieuw begonnen, prettige taal
Nelleke	het verhaal sprak niet aan, veel vlakke dialogen

Het verhaal

Peter en Rebecca Haris (veertigers) wonen in een appartement in Soho (Manhattan). Hij handelt in kunst, zij is redacteur van een kunsttijdschrift. Hun huwelijk begint een sleur te worden, Peter twijfelt over zijn werk en met hun enige dochter, die haar studie in Boston stopte en nu in een bar werkt, onderhouden ze een moeizame relatie.

Onverwacht trekt Rebecca's veel jongere broer Ethan, bijnaam Mizzy (het misverstand) bij hen in. Mizzy heeft een aantal mislukte studies achter de rug en een drugsverleden, maar wil nu zijn leven weer opbouwen en misschien ook wel iets met kunst gaan doen. Peter raakt in de ban van Mizzy, die een jong, mannelijk evenbeeld is van Rebecca. Hij merkt dat Mizzy nog steeds drugs gebruikt, maar deze smeekt hem dit niet tegen Rebecca te zeggen uit angst dat zijn 3 zussen hem naar een ontwenningsskliniek zullen sturen.

Peter krijgt homo-erotische gevoelens voor Mizzy en als Peter hem meeneemt naar een klant, die werk van een nieuwe kunstenaar uit zijn galerie wil kopen, kussen ze elkaar. Peter krijgt visioenen van een leven met Mizzy, maar de volgende dag is deze vertrokken. Ze hebben nog een afspraak en dan dreigt Mizzy Peter onder druk te zwijgen tegen Rebecca over zijn drugsgebruik. Als Peter thuis komt is Rebecca totaal van streek omdat haar broer weg is. Ze vindt dat ze gefaald heeft en twijfelt over haar hele leven en hun huwelijk.

Peter biecht alles op.

De auteur

Michael Cunningham is een Amerikaanse schrijver, geboren op 6 nov 1952 in Ohio en opgegroeid in Californië. Tijdens zijn studie Engels publiceerde hij al een aantal korte verhalen. Cunningham doceert bij het Fine Arts Work Center in Provincetown, Massachusetts en aan het Brooklyn College in New York. Zijn debuutroman "*Huis aan het einde van de wereld*" werd in 1990 gepubliceerd en ontving lovende recensies. Daarna verscheen in 1995 "*Bloedverwanten*". Voor zijn derde roman uit 1998 "*De uren*" kreeg hij verschillende belangrijke prijzen, waaronder de belangrijke Pulitzer-prijs. Dit boek betekende zijn internationale doorbraak en de verfilming van "*De uren*" in 2002 met 3(!) steractrices Nicole Kidman, Julianne Moore en Meryl Streep in de hoofdrollen vergrootte zijn bekendheid aanzienlijk. In 2005 schreef hij het drieluik "*Stralende dagen*" en in 2010 "*Bij het vallen van de avond*".

Hoewel Michael Cunningham homoseksueel is en homoseksualiteit een terugkerende

thematiek in zijn werk is, verzet hij zich tegen het etiket 'homoseksueel schrijver' omdat het niet het belangrijkste thema in zijn oeuvre is.

Het getal 3 is erg belangrijk in zijn boeken ; 3 zusjes, een 3-hoeksverhouding, 3 vrienden, 3 genres, 3 verhalen over 3 generaties, 3 actrices (in de verfilming van "De uren").

En zijn verhalen zijn geïnspireerd op gegevens uit de literatuur: Thomas Mann, Virginia Woolf, Walt Whitman in de boeken Bij het vallen van de avond, De uren en Stralende dagen

Motto

Schoonheid is niets anders dan het begin der verschrikking.

Het hele leven is vergankelijk

Nelleke